

Norðurlandskt samstarv og vit

Oddagrein

AV og á stingur spurningurin um nyttuna av norðurlandskum samstarvi seg upp í almenna orðaskiftinum. Tú hoyrir tey, sum siga, at hetta samarbeiðið er ógvuliga týðningarmikið, men tú hoyrir eisini tey, sum siga, at hetta samstarv er lítið og einki og hevur ongan veruligan týðning annað enn, at politikarar hittast av og á til gaman.

NÚ um dagarnar hoyrdu vit, at Norðurlandski Mentunnargrunnurin hevur játtað stuðul til ymisk tiltøk, teirra millum eitt stórt tónleikatiltak í Føroyum. Talan er um eina norðurlandska stevnu fyri skúlaorkestur. Hetta er ikki fyrstu ferð, at hesin norðurlandski grunnurin veitir stuðul til tiltøk í Føroyum og má hann sigast at verða eitt gott dømi um, at vit føroyingar hava nógv at vinna í norðurlandska samstarvinum. Onnur dømi um til tøk í Føroyum, sum hava fingið stuðul úr norðurlandska grunninum eru Summartónar og Jazz og Blues Festivalin í Havn.

HER hava vit so bara umrøtt nøkur av teimum mentanarligu tiltøkunum, sum fáa stuðul úr norðurlandskum grunninum. Men tað er greitt, at vit eisini á so mongum øðrum økjum fáa stuðul úr grunninum, sum Norðurland figgja. Her hugsa vit ikki minst um mongu náttúruvísindalig tiltøk. Nevnst kann stóra og spennandi Biofarverkætlanin.

VIT kundu eisini nevnt so mong onnur øki, sum Føroyarhava nyttu og gleði av, tá talan er um norðurlandskt samstarv. Samarbeiðið í Útnorði er eitt og fær hesin stovnur í næstum føroyskan stjóra. Vit ynskja honum góða eyðnu við starvinum og vóna, at eisini Føroyar fara at heysta ágóðan av hesum samarbeiði. Spurningurin er eisini at hava tey røttu fólkinu á rætta stað og til rætta tíð.

Sosialurin

Lesarabrøv

Kirkjuráðslimir, flennið nú!

Jólíðin hevur altíð verið ein kirkjutíð í okkara bygd, og nógv fólk, bæði fastbúgvandi og tey, sum koma á vitjan í jólafrítíðini, fara í kirkju um jólini. Jólaaftan kl. 17.15 fóru vit, konan og børnini, sum vanligt í kirkju, har vit møttu fólki, vit ikki sigga á hvørjum degi. Adrenn vit komu inn í kirkjuna ljómaði hornblásturin í tóninum útan fyri kirkjuna, ja, vaksen og børn nyttu møguleikan at lurtu eftir tí vakra tónleiki, ið har varð spældur av heilt ungum fólki hetta frostkaldan og kavaklædda kvöld.

Hetta jólaaftanskvöld hevði kirkjugongd eisini verið kl. 16.00, so vit møttu heilt nógvum fólki úr kirkjunum hetta kvöldið, men tað, sum undraði okkum var, at tey høvdu eitt stórt smil á varum á veg úr hesum gudshúsi. Rundan um okkum, sum stóðu og lurtaðu eftir hornblástri útanfyri, tóktist sum um fólk smáflentu og høvdu gloymt, at hesa lötuna er vanligt at ynskja gleðilg jól. Vit mongu, sum høvdu lurtað eftir hornblástri útanfyri, fóru nú innar í kirkjuna, tí nú var tómt og kirkjuklokkan ringdi aftur til kirkjugongd. Okkara kirkja er ein ometaliga flott dekorerað kirkja um jólahøgtíðina, og vanligt er at sangkór í bygdini stendur inni í kór og syngur, men hesaferð vóru tey ikki har, harmuligt, tí ein serstakur dámar er við jólahátíðini meðan sangkórið er í kirkjunum.

Tað, sum vit í tóninum lögdu merki til, hetta at fólk smiltust, fingi vit at vita á kirkjunum. Ikki tí at har stóð ein og segði okkum tað, nei, organisturin hevði einfalt mist tamarhaldið á klaverinum. Ongantið í okkara kirkju søgu hevur kirkjufólkið verið so vónbrotið og skammað við okkara kirkju sum henda dagin, við fullari ferð og útan vit og farrar av skomm, sendi hann tónar út í kirkjuskipið. Vit royndu at syngja í takt við tann, ið vit sótu við síðuna av, men tá hetta ikki eydnadist, so varð roynt at syngja í takt við deknin, sum sat fremst í kirkjuni. Men gakk, fólk aftast í kirkjunum sungu triðju linju og vit fremst í kirkjunum sungu nú longu byrjanina í næsta vers, soleiðis var við øllum sangunum hetta kvöldið. Varð flent útanfyri kirkjuna, so varð sanniliga flent inni í kirkjunum hesa lötuna (innantanna), tí prestur gjørdi seg kláran at lesa og hugdi upp, nú tað nærkaðist seinastu linju (hjá teimum seinastu) í sanginum Gleðilg jól, hann tók ein sera djúpan andadrátt fyri at byrja at lesa, men

hvat hendir, organisturin heldur fram at spæla, ikki nokk við tí, nei, hann spælir heilir tvey vers, meðan prestur stendur framman fyri altarinum og biðar, ja, ein pinlig og sera óverðug stóða fyrri ein prest, sum royndi at hyggja bæði høgumegin og vinstrumegin ljósakrúnuna upp til organistin, meðan hann við sundurlagdari bók biðaði til klaverspælarin var stóðgaður við sanginum »hurilvasa«. Allur sáningur og allur tónleikur og prædika hetta kvöldið var fullkomiliga

oyðilagt, av tí einföldu orsök, at ein organistur, sum seinastu 15-20 árini hevur spælt í okkara kirkju, eisini hetta kvöldið ikki hevur evni og hegni at hoyra hvat fólkið syngur, og tí kirkjuráðið í bygdini ikki hevur evni og hegni til at taka eina stóðu, sum beinir handan organistin burtur einaferð með alla. Hvat høvdu tit í kirkjuráðnum sagt, um tit komu til fremmenda kirkju og hoyrdu slíkan klaverspælar, eingin ivi er um at tit eisini høvdu smáflent og

ynsktu ikki at hoyra slíkan klaverspælar aftur. Til kirkjuráðið, hatta var ein avbera skemtilig og óðrvisi gudstænasta henda jólaaftan, um hetta er ætlanin í framtíðini veit eg ikki, men tað er møgulega ein framtíð í at hava broyting í okkara kirkju, men hetta var helst ikki ætlanin. Tað er einfalt ov álvarsligt at sita í eini kirkju og smáflenna at einum orgulleikara, tá endamálið við kirkjunum er at hoyra Guds orð.

Kirkjugangari

»GRINDABÓKIN«

við skemtiugu grindatekningunum hjá Óla P. og tekstum á 6 ymskum málum fæst í bókabúðunum kring landið.

Hvør av øðrum liva má

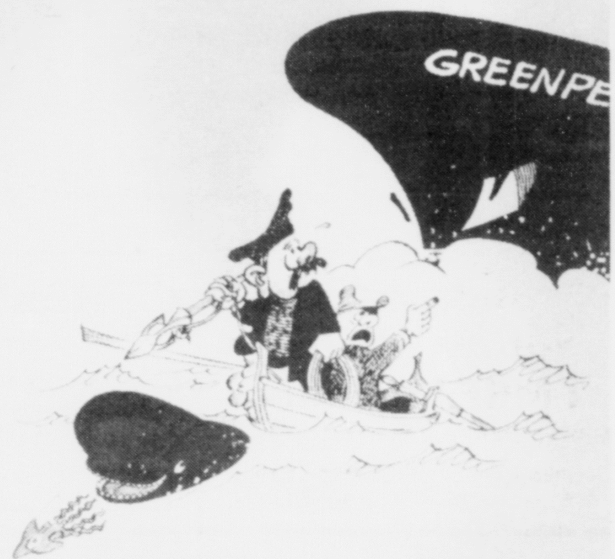
Eins dauði er annars bráud

Le malheur des uns fait le bonheur des autres

Den enes død, den andens brød

Des einen Tod, des anderen Brot

The Daily Grind

SOSIALURIN 1995

GÓÐ NÝGGJÁRSGÁVA

— ikki minst til vinir, kenningar og viðskiftafólk úti í heimi, sum við hesi heilsan útan iva betri skilja okkara grindasjónarmið

